

ZDRUŽENJE STROJNIKOV IN TEHNIKOV

München je glavno središče umetnosti, tehnologije, financ, založništva, kulture, inovacij, izobraževanja, gospodarstva in turizma v Nemčiji in Evropi ter uživa zelo visok standard in kakovost bivanja, prvega v Nemčiji in tretjega na svetu. Po prestolnici Bavarskega kraljestva, ki je bila leta 2018 po merilih Monoclejeve raziskave ocenjen kot najbolj živahno mesto na svetu, je od 3. 4. do 5. 4. 2019 hodilo 56 dijakov iz Šolskega Centra Nova Gorica.

V sredo smo se dijaki 3.GA in 3.ST razreda že zgodaj zjutraj zbrali na avtobusnem postajališču v Novi Gorici in se odpravili na 10 urno pot do Münchna. S pomočjo spanca smo v tretjem največjem nemškem mestu bili kot bi mignil. Po spremembi programa smo si prvi dan namesto koncentracijskega taborišča v mestu Dachau raje ogledali enega večjih

faradayeva kletka

Avtor: Nejc Markič, 3.GA

znanstvenih in tehničnih muzejev na svetu. Muzej letno obiše približno 1,5 milijona prebivalcev, saj ima preko 28 000 predstavljenih predmetov iz petdesetih področij znanosti in tehnologije. V muzeju se je zelo lahko izgubiti, zato je potrebno vzeti ponujen načrt in se predčasno odločiti katera področja si bomo ogledali. V določenem obdobju je muzej gostil tudi pop in rock koncerte, med drugimi The Who, Jimi Hendrixa in Eltona Johna. Po ogledu

muzeja smo se z avtobusom odpeljali do H2 Hotel München Olympiaparka, kjer smo se v dvajset nadstropnem hotelu razporedili po sobah. Večer smo prepeli in preplesali ob zvoku harmonike in kitare.

Drugi dan smo si noč podaljšali z jutranjo enourno vožnjo v Dingolfing, kjer smo si ogledali tovarno avtomobilskega industrijskega podjetja BMW, ki zaseda sam vrh lestvice trajnostnega razvoja v svoji industrijski panogi po indeksu Dow Jones Sustainability že sedmo leto zapored. Ogledali smo si vse kar ogled tovarne nudi, in sicer proces izdelave karoserije, barvanje in sestavljanje avtomobila. Po poti nazaj do Münchna smo rahlo zavili s poti in si ogledali še turobno koncentracijsko taborišče Dachau. To je bil prvi večji tovrstni objekt nacističnega režima. Ustanovili so ga leta 1933, delovalo pa je 12 let. Vstopili smo skozi vrata na katerih je pisalo »Arbeit macht frei« (delo osvobaja). S čevlji smo korakali po dvorišču s sivim

Avtor: Nejc Markič, 3.GA

makadamom na katerem se je vsako jutro zbiralo po več sto ljudi. Ogledali smo si prostor v katerem so ujetniki živeli in sprva videli tri nadstropne lesene pograde, ki so bili zbiti en ob drugega. Bili so brez rjuh in vzmetnic. Stranišče je bilo majhno in tesnobno. Sprehodili smo se skozi krematorij, kjer je umrlo okrog 188 000 ljudi, med njimi tudi veliko Slovencev. Največ žrtev je bilo političnih nasprotnikov, na drugem mestu pa so bili Judje. S skupino smo se zbrali okoli 16-ih in odšli do Münchna. Ogledali smo si mestno jedro in svetovno najbolj znano pivnico Hofbräuhaus. Pred hotelom smo se vstavili še v olympiaparku in si ogledali salon BWM, kjer smo kot strojniško usmerjeni dijaki zelo uživali. Za večerjo smo imeli klobaso, ki je značilna hrana Nemčije, saj poznajo čez 1000 vrst tega mesnega pripravka. Zvečer smo se zaradi dolgega dneva nekateri prej odpravili spat, drugi pa so se z U-Bahnom (podzemno železnico) odpeljali v središče Bavarske prestolnice.

Zadnja točka programa v Münchnu je bila Allianz Arena. Stadion na severu mesta je ljubkovalno imenovan tudi gumenjak, saj je narejen iz plastičnih "balonov", ki lahko žarijo v vseh mogočih barvah. Sprehodili smo se skozi garderobi domačih in gostujočih igralcev,

Avtor: Nejc Markič, 3.GA

konferenčno sobo in prostore za medije. Preizkusili smo tudi akustiko stadiona in se ustavili v trgovini s spominčki. Okoli desete ure smo se odpravili na pot domov. Ustavili smo se še v Salzburgu in si ogledali Red Bullov Hangar-7. V petinštiridesetih smo praktično doktorirali iz znanih formul, rallyjev in raznih drugih pripomočkov pri adrenalinskih športih. Domov smo prišli ob 20 uri.

Tadej Lozej, 3.GA